

Отводѣ *с. м.* отводокъ, черенокъ: Прѣзъ Мартъ прѣвивать ся прѣчки за отводи за подновяваніе мѣста-та на изсъхихлы или изнеможила чокуре (кютюцы). *Л. Д. 1870 р. 182.* Продлѣжива ся и врѣзваніе-то (на лозя-та), ала не и кога вѣчь цвѣтять. Могать да ся правять и отводи за новы чокуре. *ib. р. 184.*

Отводѣ *с. м.* галлерей: Надъ podium ся радили нагорѣ сѣдалища като по стлѣбѣ дори до връха, дѣто имало отводѣ (галерія), дѣто сѣдали повеќе госпожиты. *Л. Д. 1874 р. 124.*

Отводѣ (*си*) **Отвождамъ** (*си*) *м. дл.* ухожу, отправляюсь: Отводи Стоянтъ на доле—на зимовище 'Се го роднина пратиха. *М. 128.* Прѣво ми либе, либе-ле! На пѣть отвожда, На дълга пѣтя, на Анадола. *Ч. 215.* Той зель едно гарне млѣко, турнѣль го на главѣ-тѣ си и си отвождалъ дома. *Ч. 149.*

Отворѣнъ *пр. 1)* открытый, **Отворено** (мѣсто)—открытое, привольное мѣсто: Едно теленце най добрѣ са развива на отворено, на ливада-та. *Л. Д. 1876 р. 53.* До едно време да стои добитче-то вѣрзано, а послѣ да пасе на отворено. *ib. 2)* незащѣпный, не стѣсняющійся, развязный, бойкій: А пакъ ако са намери нѣкое отворено дете, ето го че ти казало правичка-та. *ib. р. 61.* **Отворено писмо**—открытое письмо. *Бог.*

Отворѣ (**Отворѣ**) *с. м.* ключъ (отъ замка): Сѣ кѣрстѣха на Исуса Христоса. Отвори-те му даде отъ Троема града На личенъ свѣти Георги. *М. 31 р. 32.* Ка си дочу малка Стана Та си узе отворето, Отворе-то отъ килере. *М. 412. 2)* входъ, отверстіе. *Бог.*

Отворѣ *м. св.* **Отварямъ** *м. дл.* отворю, отворяю; отпущу, отпираю; открояю, открываю: Тодорка им порти отвори Наред им рѣка цѣлува. *М. 25, 44—45.* Коѣ на врата продума: Отвори, Стано отвори, А Стана Кою думаше: Не смежъ, Кое, отвори. *Д. 35. 84—87.* Два брата ми на одаа ошле, Со кротко ѣ одаа отворѣтъ И си влегать при сестра рогена. *М. 55.* Не мѣга стѣна да ти йотворна Шимширената вратица Смоѣта дѣсна рачица. *Пс. 8. 93.* Зела си и ключове-те Да отвари сандуци-ти. *Д. 40, 27—28.* Азъ като либе похлопамъ Да додеш да ми отвориш. *Д. 43, 21—22.* Та отидѣ Юванъ на портите, Та почукѣ Юванъ и полуца, Те излѣзе Вела та отори. *В. 294.* „Чичо море чичо! ко д' отворамъ ношви, И ми велить: майко меси ми кравайче!“ *М. 266.* Си сопаса свилена пояса и отвори свои бѣли грѣди. *М. 146.* **Отварямъ разговоръ, прикаска, дѣма**—начинаю разговоръ (о чемъ либо): Мене ми са щѣше, искаше ми са да отвора единъ разговоръ между него и Ерминия. *Л. Д. 1875 р. 134.* Старійтъ отвори прикаска за преселеніе-то, за тамкашнитѣ теглила на Българщината. *Зк. 40.* Не